

Willem Vermandere, Requiem

Als ik mijnen tocht deur tranendal stake
En word geroepen bie de grote baas
Als ik zogezeid mijn pupe krake
En mijne laatsten asem uitblaas
Komt mijnen uitvaart dan nie bederven
Als ik mijn karre de gracht in duw
Of proper gezeid als ik zal sterven
Als ik dus voorgoed mijn sjiek uitspuw

Bespaar mie dan donoprechte gebeden
De groene kransen van plastiek
De sukkel is al ne keer overleden
Anders wierd ie hier nog doodziek
Is ik hopen van hokus spokus vobiscum
Dat ie mag vinden wat ie zocht
Requiescat in secula seculorum
Muziek en zang op zijne laatsten tocht

Je moet niet te kwistig de kwispel zwaaien
De klokken en walmend wierookvat
Ze gaan mie wel in vagevuur draaien
Zegent ons liever uit goed oud vat
We gaan onzen dorst nog ene keer lessen
vrienden goddank t is ons dikwijls gelukt
En u vriendinnen edele prinsessen
He u zo vierig aan herte gedrukt

Zingt nu de sloeber het goe bekeken
met stille trom der onder gemuisd
ie is aan zijn liederlijk leven overleden
Zijn snaar is gesprongen, zijn schup afgekuist
Geen rammelende rinkelende decoraties
Geen soldatesk klaroengeschal
Geen plechtige postume felicitaties
Zingt liever thope een liedje is al

Geen tombe of bronzen gebeeldhouwd gevaarte
Geen donkere kelder van steen en lood
Leg mie liever in licht in de klaarte
Simpel in d eerde warm en bloot
Begraaf mie maar ergens in veld verloren
Waar dat de beke heure weg nog vindt